

Formanden:

Hr. Glistrup er velbekendt med, at man ikke må bruge eder.

Niels Helveg Petersen (RV):

Bare for at der ikke skal snige sig misforståelser ind, vil jeg altså gerne gøre opmærksom på, at det var ikke mig, der opfandt udtrykket »restliberalisering«. Det var faktisk hr. Ivar Nørgaard. Jeg knyttede an til det og fandt, at det var et udmærket udtryk, men jeg vil ikke have faderskabet til noget, som ikke retteligt tilkommer mig.

Hr. Glistrup holdt jo en – hvis jeg må tale glistrupsk – frihedsbålsflammetale heroppe om dette forslag, og som så ofte forfalder hr. Glistrup jo til de mere groteske overdrivelser.

Den liberalisering, der for alvor er væsentlig, og som Danmark jo har haft i nogle år – og efter min opfattelse i alt væsentligt med gode virkninger – er jo den liberalisering, der består i, at danske virksomheder kan låne penge i udlandet, og at udlændinge kan købe danske værdipapirer osv., alt sammen noget, som virkelig spiller en rolle i de daglige betalingstransaktioner i forholdet mellem Danmark og udlandet. Derfor kan sagen, selv om også jeg er enig i sigtet med forslaget om liberalisering, slet ikke tåle den enorme belastning af argumenter, hr. Glistrup læssede på den.

Berlau (FK):

Jeg skal straks komme til det, der egentlig kaldte mig herop, men når hr. Niels Helveg Petersen siger, at der bliver overdrevet med hensyn til effekten af det her, og at den liberalisering, som vi har oplevet i de senere år, jo rent faktisk har været succesfuld, så bliver man nok nødt til at minde om, at samfundet tilsyneladende er anderledes ude i virkeligheden, som Øv og Bøv ville sige det, end det er her fra Folketingets vinduer. Den liberalisering har jo medført den situation, vi befinder os i, med den stadig stigende arbejdsløshed uden udsigt til at løse den, med de stadig stigende gældsproblemer uden udsigt til at løse dem. Og det er, alt andet lige, hr. Niels Helveg Petersens parti, der har været med til at gennemføre disse ting.

Nej, hr. Glistrup har ret, når han bedømmer konsekvenserne af dette direktivforslag. Vi ser blot – Fremskridtspartiet og os – på virkningen med forskellige øjne.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg egentlig gerne ville udfritte økonomiministeren lidt i spørgsmålet om den fælles EF-økonomi, som ganske let blev berørt af ministeren, idet han sagde: Det ligger jo lidt ude i fremtiden. Nu ved jeg ikke, hvor mange gange det er blevet afvist, når modstandere af Fællesmarkedet har sagt: Det her vil bl.a. medføre, at vi kommer til at få en følles møntenhed en dag, kronen forsvinder, marken forsvinder, francen forsvinder, og vi får en ECU som fælles møntenhed til skade for Danmark. Man har sagt: Det har da aldrig været drøftet, vi har aldrig haft det på tale.

Nu siger man: Det ligger ude i fremtiden. Det kunne være interessant at få at vide fra ministeren, hvor langt planerne om, at vi skal have en følles møntenhed inden for fællesmarkedet, er kommet. Hvor bliver det diskuteret, og hvorfor afviser man bastant, når det bliver rejst af kritikerne, at der eksisterer disse planer, når man altså i en bisætning her kan få at vide, at det går man rent faktisk og tumler med?

Økonomiministeren (Enggaard):

Nej, hr. Berlau. Det bliver rent faktisk ikke diskuteret, men fra tid til anden er der jo folk, enkeltpersoner, der rejser sådanne tanker som et fremtidsperspektiv. Og mere må hr. Berlau ikke lægge i det.

Med hensyn til hr. Ivar Nørgaards synspunkt om, at skattekontrolreglerne og bankdirektivet hænger sammen, så forstår jeg nok hr. Ivar Nørgaards tankegang, for det er jo at ville knytte et yderligere vilkår ind i forbindelse med dette spørgsmål. Dette er en sag, som netop er kommet op, og som dårlig nok er under behandling, og hvor man, hvis man knyttede alle mulige andre spørgsmål ind i dette her, ville være i risiko for at komme i den situation, at man ved at ønske det bedste dermed blev det godes værste fjende. Det gamle ord har også betydning her.

Jeg vil godt forklare lidt om, at skattekontrolregler er vigtige. Sådan som det er skitseret, er det i forbindelse med Nationalbankens administration af disse tilladelser og sikring af, at skattekontrolløplysningerne kommer til de danske myndigheder, at man har sikret skattekontrolsiden. Den er ikke så meget knyttet til, hvad man inden for EF måtte beslutte sig til af skattekontrolregler, som nogle måske tror.